[Kjeld Olesen.]

fronter. Vi må tværtimod hurtigst muligt søge at få afspændingsbestræbelserne fortsat. For dansk forsvar skal dette ikke indebære en uoverlagt svækkelse af beredskabet, men en bevidst og en ansvarlig vurdering af vort forsvar, der står i forhold til den sikkerhedspolitiske udvikling, vi ønsker at fremme.

I lovforslaget opererer man med en såkaldt enhedskommando. Selve opbygningen skal jeg ikke komme ind på i enkeltheder, det bliver der lejlighed til i udvalget. Umiddelbart ser den foreslåede struktur ud til at virke stærkt forenklende i forhold til den gældende ordning. Man kunne have lyst til at spørge, om der forud for forslaget har været foretaget en tilstrækkelig dybtgående analyse. I fremsættelsestalen hedder det, at forsvarsstyrelsen har givet udtryk for tilslutning til oprettelse af enhedskommando og fællesværn. Jeg vil gerne spørge direkte: hvor stor har denne tilslutning egentlig været? Har der slet ikke været tale om kritik, og i givet fald: hvori bestod denne kritik?

Jeg stiller disse spørgsmål, fordi forsvarsministeren øjensynlig har et mærkeligt forhold til begrebet demokrati på arbejdspladsen. Dette fremgår således af den usædvanlig hårde kritik, som er kommet til udtryk fra formanden for specialofficerernes organisation. Man protesterer, fordi regeringen har handlet fuldstændig hen over hovedet på f. eks. de medarbejdere, som er direkte implicerede i udflytning af hærens materielkommando. Ministerens svar har blot været, at formanden kritiserede af partitaktiske grunde. Jeg finder, at det er en form for arbejdsgivermentalitet, som i dag heldigvis kun findes få steder på arbejdsmarkedet. Dette med demokrati på arbejdspladsen og forsvarsministerens rolle vil for øvrigt hr. Helge Nielsen fra min gruppe komme nærmere ind på senere.

Betragter man lovforslaget som helhed, kommer man til det resultat, at der er tale om en udstrakt bemyndigelseslov, der betyder, at regeringen stort set kan skalte og valte med forsvaret efter forgodtbefindende. Det skulle være unødvendigt at tilføje, at dette gør os ikke så lidt urolige med de erfaringer, vi på så kort tid har haft med den siddende regering.

I forbindelse med fremsættelsen bebuder forsvarsministeren en nedsættelse af tjenestetiden. Herom kan vi ikke være uenige, idet det jo stemmer overens med den udtalelse, der blev vedtaget på socialdemokratiets årsmøde. Men dette, at tjenestetiden nedsættes fra 14 til 12 måneder, får mig til at spørge, om der nu også er tale om en regulær nedsættelse, altså en nedsættelse, der ikke betyder genindkaldelser under en eller anden form. Af det afsnit, der handler om styrkemålene, fremgår det, at der er tale om uændrede styrkemål. Hvis man med uændrede styrkemål ønsker at nedsætte tjenestetiden, kan dette kun betyde flere indkaldelser og dermed øgede udgifter. Har ministeren gjort sig nogen tanker om disse øgede udgifter?

Og så er der paragraffen om styrkemålene, der vel nok har været imødeset med den største interesse. Ved gennemlæsning af lovforslaget bliver man mildest talt forbavset. Ved at læse bemærkningerne bliver man forbløffet. I lovforslaget er angivet nøjagtig de samme styrkemål, der har været gældende under den nuværende ordning. Den eneste forskel er, at der foran tallene er angivet et „ca.". Når man så søger en forklaring, kan man i fremsættelsestalen læse følgende:

> „De i lovforslaget angivne styrker og enheder for de 3 værn svarer til den gældende lovs angivelser af personellets størrelse og antallet af skibe og fly (herunder raketafdelinger), idet de dog for hæren og søværnet er angivet med ca.-betegnelse.
>
> I den nugældende lov er styrkemålene angivet som mindstemål. Som bekendt er disse mål i hvert fald for søværnets vedkommende aldrig blevet nået, og for hærens vedkommende har der i de forløbne år rent faktisk været svingninger i såvel opadgående som nedadgående retning. På denne baggrund må det anses for ønskeligt, at der er plads for en vis fleksibilitet."

Jeg spørger: er det alt, hvad ministeren har at sige? Er disse bemærkninger virkelig den meget omtalte indbydelse til den brede enighed? Hvis ministeren virkelig har været besjælet af den rette vilje til, at vi skulle nå en sådan enighed, kunne ministeren f. eks. have læst vor årsmødeudtalelse. Her har vi med al tydelighed sagt, efter hvilke principper vi mener en fremtidig forsvarsordning skal bygges op bl. a. gennem ned-